

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/426/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109245857
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1109245857.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: A. F. C., bytom ul. C. H. XX, N. E., proti odporcovi: K. Q.B. - Z. N. K., S. X, C., o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 3. júna 2011 č.k. 8C 318/2009-128, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a**
c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na priznanie náhrady škody 1.643,- Eur s príslušenstvom, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím - personálnym rozkazom riaditeľa X. Q. S. T. N. F. z 29.10.2008 č. XXXX/XXXX o jeho uvoľnení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru dňom 31.12.2008, potvrdeným rozhodnutím riaditeľa E. Q. S. T. N. C. C. zo 17.12.2008 č.k. E. - XX - X/PK - XXXX a nesprávnym úradným postupom týchto orgánov. Návrh, podľa ktorého uplatňovaná škoda predstavuje rozdiel medzi priemerným mesačným služobným platom a výsluhovým dôchodkom navrhovateľa za tri mesiace, od januára 2009 do konca marca 2009, posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 514/2003 Z.z.“). Ako prvým sa vo veci zaoberal vecnou legitimitáciou účastníkov konania. Vychádzal z toho, že v predmetnej veci je vecne legitimovaný ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje, a s ohľadom na to, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. posudzoval vecnú legitimitáciu podľa jeho ustanovení § 3 a § 4. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 tohto zákona, nositeľom zodpovednosti za uplatnený nárok nie je odporca, ale štát, ktorý by v tejto veci odporca zastupoval podľa § 4 ods. 1 písm. b/. Keďže odporca nie je subjektom hmotnoprávnej povinnosti v tejto veci, návrh zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu. Po tomto závere sa už meritom veci nezaoberal. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal preto, že si ju neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že jeho žalobný návrh smeruje voči Z. N. K. Q., keďže on jednoznačne ako odporcu uviedol Š. - K. Q. a ani so záverom, že zodpovedným za uplatnený nárok nie je odporca ale štát. Toto vyjadrenie súdu je v rozpore so znením jeho návrhu na začatie konania, v ktorej s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. za odporcu zodpovedného za uplatňovanú náhradu škody uviedol K. Q. a s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/ tohto zákona Z. N. za orgán, ktorý ju v tejto veci zastupuje. Vzhľadom k tomuto nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, na ktorom založil napadnuté rozhodnutie, že odporca nie je vecne pasívne legitimovaný v danej veci. Súdu vytkol i to, že v rozsudku uviedol ako odporcu Z. N. K., hoci tohto mal uviesť podľa znenia jeho návrhu na začatie konania tak, že odporcom je K. Q., zastúpená Z. N. K. Q..

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, pričom sa v ňom nezaoberal námietkami navrhovateľa v odvolaní, ale podstatou žalobného návrhu, keď poukazoval na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukazovania existencie kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody pri výkone verejnej moci v zmysle ustanovení zákona č. 514/2011 Z.z.

Odvolací súd preskúmal rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu uvádzanom v odvolaní navrhovateľa podľa uplatnených dôvodov bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, pretože prvostupňový súd dospel vo veci k nesprávnemu skutkovému zisteniu a aj nesprávnemu právnemu záveru, čo zakladalo dôvod pre jeho zrušenie podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.

Podľa ustanovenia § 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 tohto zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom, pričom v § 4 ods. 1 a 2 ustanovuje, ktorý orgán koná vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci.

Súd prvého stupňa rozhodol vo veci o zamietnutí návrhu na priznanie náhrady škody podľa ustanovení § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. na základe zistenia, že navrhovateľ za odporcu označil Z. N. K., ktoré nie je podľa tejto zákonnej úpravy pasívne legitimované v danom spore. Toto jeho konštatovanie však nezodpovedá žalobnému návrhu, v ktorom navrhovateľ jednoznačne za odporcu označil štát, K. Q., zastúpenú Z. N. K. a ani jeho ďalším vyjadreniam a prednesom v konaní (napr. č.l. 117).

Skutočnosť, že navrhovateľ za odporcu označil K. Q., za ktorú koná ministerstvo príslušné podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d/ zák.č. 514/2003 Z.z. podporujú i prejavy odporcu, v ktorých dôsledne uvádza, že odporcom vo veci je K. Q. - Z. N. K. ako i E. súd N. C. C., ktorý v uznesení o postúpení veci z 04.11.2009 č.k. 24S 42/2009 ako odporcu uvádza K. - Z. N. K. a napokon aj samotný súd prvého stupňa listinami založenými v spise - vo výzve súdu z 08.12.2009, predvolaní na pojednávanie z 23.02.2011, zápisnica z pojednávania 03.06.2011 - v ktorých ako odporcu uvádza K. Q. - Z. N. K..

Záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ za odporcu vo veci označil Z. N. K. nezodpovedá návrhu na začatie konania založenému v spise a ani ďalším prejavom navrhovateľa. Keďže tento nesprávny záver, ako jediný, viedol súd prvého stupňa k zamietnutiu návrhu na priznanie náhrady škody, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p. súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.